

2. Napunkat Farkaslakán kezdtük, ahol megtekintettük Tamási Áron sírját. Itt egy rövid megemlékezést követően átsétáltuk a Trianon emlékműhöz, ahol idegenvezetőnk jóvoltából a székely emberek nehéz sorsába kaptunk betekintést. Utunk során osztálytanítónk olvasott fel részleteket Tamási Áron Ábel című művéből.

Szejkefürdőn megkóstolhattuk a kénes borvíz forrás vizét, melyet a közelben élők rendszeresen fogyasztanak. A gyerekek között megoszlott a vélemény, a többség inkább a hagyományos víz fogyasztása mellett érvelt, holott megbeszéltük nagyszerű élettani hatásait is.

Sétánkat a székelkapuk alatt Orbán Balázs sírjáig folytattuk. A helyszínen tiszteletünket tettük, és meghallgattuk a „legnagyobb magyar” élettörténetét.

A megemlékezést követően a Mini Erdély Parkban megcsodáltuk a sok szép épület makettjét.

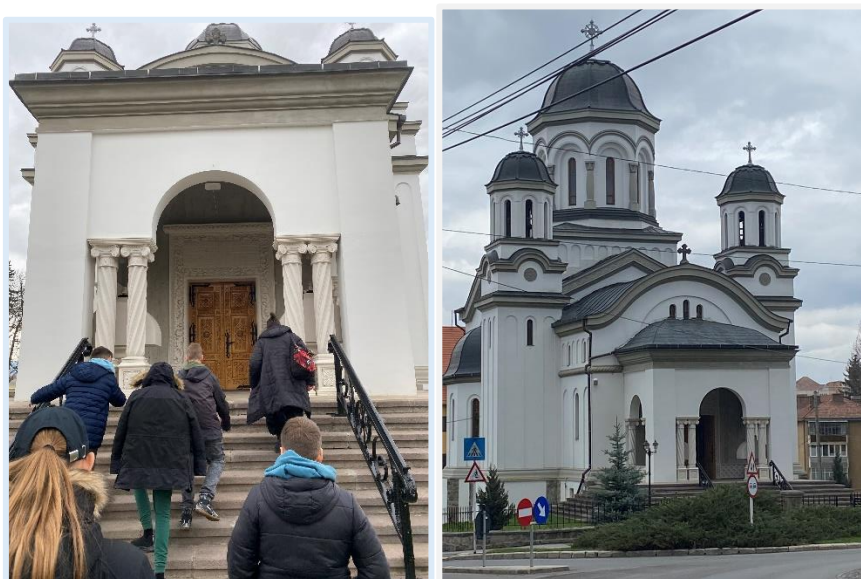
Újra útnak indultunk, hogy egyre beljebb és beljebb haladjunk a csodálatos, havas tájon. Láthattuk, milyen a tél a Hargitán. Maradandó élmény mindannyiunk számára.

Csíkszeredába, a Csíki székely múzeumba látogattunk, ahol sok érdekes és izgalmas dolgot tudhattunk meg az elmúlt évszázadok történelméről.

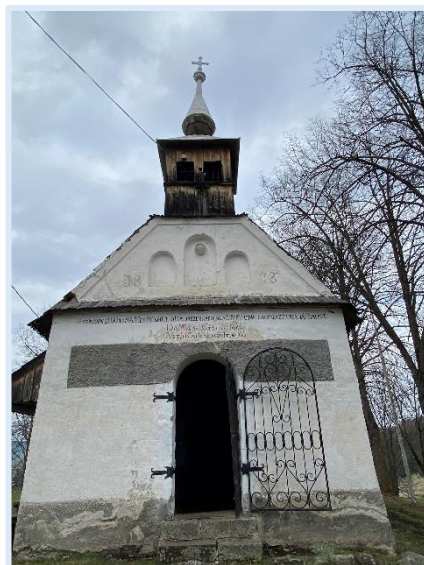

A múzeum szomszédságában lévő ortodox templom igazi kulturális csemegének bizonyult számunkra, hiszen orosz nyelvtanárunktól már nagyon sokat hallottak a gyerekek az ortodox vallásról.

Akkor még nem is sejtettük, hogy ámulatunknak nincs vége erre a napra, hiszen következett talán az egyik legfelemelőbb élmény: a csíksomlyói Kegytemplom. Volt szerencsénk Isten áldását kérni Buba Maria-tól, és részt vehettünk egy misén is. Felkaptunk a nyeregbe, kipróbáltuk a visszhangot, és megcsodáltuk a Salvatore Kápolnát.

Az erdőn keresztül visszatérve a Kegytemplom mellett álló buszhoz, Gyimesbükki szállásunkra tértünk, ahol finom vacsorával vártak bennünket a szállásadók.

